

og erklæringsopgaver. Dette skal ikke mindst ses i lyset af, at flere EU-lande har opbygget deres revisorlovgivning med et andet udgangspunkt end den danske. Mens den danske lovgivning forbyder revisorer at beskæftige sig med andet end revisionsvirksomhed samt rådgivning og assistance i forbindelse hermed (generel uafhængighed), så fokuserer andre lande i deres lovgivning på revisors uafhængighed, når revisor beskæftiger sig med revisionsopgaver (konkret uafhængighed). Ved at basere lovgivningen på konkret uafhængighed opnås en klarere adskillelse mellem på den ene side revisions- og erklæringsopgaver og på den anden side andre opgaver, herunder rådgivnings- og konsulentvirksomhed.

Endelig har Revisorkommissionen foreslået en forenkling af regelsættet, således at de eksisterende to revisorlove samles i en fælles lov.

Revisorkommissionens forslag bygger på to EU-henstillinger om henholdsvis kvalitetssikring og om revisorers uafhængighed, som er omtalt i afsnit 2.1.2. og 2.1.3. Betænkningen med dens forslag til ny revisorlovgivning var i foråret 2002 sendt i bred høring, og forslaget blev positivt modtaget af såvel erhvervslivet som revisionsbranchen.

2. Den internationale udvikling

2.1. EU

2.1.1. På Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000 blev det vedtaget at fremskynde virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser, og der blev fastsat en frist for integrationen af EU's finansielle markeder til 2005. EU's initiativer og den tidsmæssige planlægning skal ses på baggrund heraf.

Initiativerne har hidtil udmøntet sig i en række konkrete tiltag, bl.a.:

- En forordning, hvorefter alle børsnoterede selskaber fra 2005 i det mindste i deres koncernregnskaber skal følge de internationale regnskabsstandarder (IAS/IFRS) i det omfang, de er godkendt til brug i EU.
- En henstilling om mindstekrav til kvalitetssikring i forbindelse med lovpligtig revision (2001/256/EF).
- En henstilling om revisorers uafhængighed (2002/590/EF).
- Iværksættelsen af et arbejde med at indføre de internationale revisionsstandarder i EU, herunder skabe en fælles opfattelse af begrebet "revision".

Der er således tale om en række initiativer, som i fællesskab skal medvirke til at fjerne hindringerne for et fælles kapitalmarked i EU.

2.1.2. Kommissionens henstilling nr. 2001/256/EF (EF-Tidende L 091, 31.3.2001) om kvalitetssikring er fra 15. november 2000. Henstillingen indeholder mindstekrav til gennemførelse af kvalitetssikring i forbindelse med lovpligtig revision. Et vigtigt element i henstillingen er, at kontrollen med kvalitetssikringen foretages af et uafhængigt kontrolorgan, hvor flertallet af medlemmerne ikke er revisorer. I forbindelse med kvalitetssikringen skal den, som kontrollerer en revisionsvirksomhed, blandt andet påse, at revisionsvirksomheden har opstillet retningslinier, som sikrer, at revisor – forinden denne påtager sig en erklæringsopgave – vurderer, om den fornødne uafhængighed foreligger i den konkrete situation, samt at revisor i øvrigt lever op til de i lovgivningen opstillede krav til kvaliteten af det udførte arbejde.

Henstillingen om kvalitetssikring er en minimumshenstilling. Det betyder, at medlemsstaterne bør følge henstillingens minimumskrav, men nationalt kan fastsætte strammere regler.

2.1.3. Kommissionens henstilling nr. 2002/590/EF (EF-Tidende L191, 19.7.2002) om revisorers uafhængighed er vedtaget den 16. maj 2002. Henstillingens angrebsvinkel på uafhængighedsspørgsmålet er anderledes end den traditionelt danske, som er beskrevet ovenfor.

EU-henstillingen om revisorers uafhængighed anvender i sin tilgang en princip-baseret metode, hvilket betyder, at revisor – ud fra en række overordnede fundamentale principper – skal foretage en bedømmelse af, om han eller hun i den konkrete situation er uafhængig. Den måde, hvorpå en revisor over for omverdenen kan demonstrere, at han eller hun lever op til de fundamentale principper i EU-henstillingen om revisorers uafhængighed, er ved at være og fremstå som uafhængig. Uafhængigheden kan udsættes for trusler af varierende styrke, hvorfor revisor og revisionsvirksomheden, hver gang en sådan trussel opstår, skal vurdere betydningen af denne. Ved bedømmelsen af, om der i den konkrete situation kan forekomme trusler mod uafhængigheden, skal der tages udgangspunkt i, om en person med den fornødne indsigt i omstændighederne omkring en konkret erklæringsafgivelse vil nå frem til, at revisor hverken har fælles interesse med eller interessekonflikt med den kunde, der skal afgive erklæring for.

Alternativet til en sådan princip-baseret tilgang – meget detaljerede regler om, hvad revisor må og især ikke må – ville være for statiske til at følge med ud-